

Abstrakt

Práce se zabývá problematikou výuky češtiny u českých neslyšících a významou rolí znakového jazyka v této výuce. Je zde popsán proces osvojování jazyka (u slyšících i neslyšících dětí) a nastíněn rozdíl mezi osvojováním prvního jazyka a učením se druhému/cizímu jazyku. V práci jsou dále naznačeny příčiny nízké gramotnosti českých neslyšících a možnost řešení tohoto problému. Řešení představuje pouze zásadní změna metodiky výuky češtiny. Čeština je pro neslyšící druhý jazyk a má-li být její výuka efektivní, musí být vyučována v kontrastu s jejich prvním jazykem, kterým je český znakový jazyk.

Klíčová slova:

neslyšící, výuka češtiny, kontrastivní přístup, osvojování jazyka, učení se jazyku, první jazyk, druhý jazyk, cizí jazyk